

Górnolazak

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku,

„Górnolazak“

z bezpłatnym dodatkiem niedzielnym „Rodzina chrześcijańska“ wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, kosztuje na pocztę i u agentów 1 markę 60 fen. kwartalnie, z odnoszeniem do domu 2 mk. 2 fen.

Przez lud — dla ludu!

— Telefon Nr. 1049. —

Ogłoszenia: 20 fen. za wiersz petytowy jednolamowy. Przy kilkakrotnym powtórzeniu udziela się znacznego rabatu. — Reklamy: 50 fen. od wiersza.

Redakcja, ekspedycja i drukarnia znajdują się przy ulicy Beaty (Beatestrasse) nr. 16.

Kalendarz katolicki:

13-go września: Tobiasza.

Wschód słońca:

godz. 5 minut 31

Zachód słońca:

godz. 6 min 20

Juniona słowiańska:

13-go września: Chronisław.

Wybory w Toruńskim.

A więc hakata tryumfuje, bo w Toruńskim, jak już w niedzielnym numerze donieśliśmy pod ostatnimi wiadomościami, przeszedł kandydat nacjonalistów — Oertel. Kandydat polski, wydawca i redaktor „Gazety Toruńskiej“, Jan Brejski uległ.

Dla nas Polaków jest to bardzo przykra sprawa, żeśmy nie zwyciężyli. Prawda, że ten okręg wyborczy nigdy nie był dla nas pewnym, że raz dźwierzili go Polacy, raz Niemcy, ale w każdym razie smutno się robi człowiekowi na sercu, gdy się patrzy, jak pod naporem niemieckich kresów coraz to nowych doznają klęsk i niepowodzeń. Topnieje ziemia w rękach polskich i przechodzi na własność niemiecką, a z ziemią topnieją i nasze wpływy i nasze znaczenie polityczne.

To też jest prawdopodobnie powodem, że obecnie kandydat polski upadł. W Prusach Zachodnich liczba większych polskich właścicieli ziemskich nieomal z każdym rokiem się zmniejsza, a z upadkiem każdego dworu polskiego zmniejsza się liczba ludności polskiej, bo Niemiec-hakata zrywa wszelkie stosunki, jakie dotąd łączyły dziedzic z wyrobnikiem, częstokroć wypowiada mu miejsce i zmusza go do udania się na zachód, do Westfalii i Nadrenii, gdzie nowoczesny ten tułacz szukać musi chleba i wyżywienia.

Ci zaś, co zostają w kraju i dalej pełnią służbę u nowego pana — Niemca, są przez niego tak sterroryzowani, że nie mają odwagi myśleć po polsku, a tem mniej dokumentować swe przekonania polityczne. W takich wypadkach nie ustrzeżąc zaleźnego prostaka nawet kartki, oddawane w kopertach do urny wyborczej. Nieuświadomiony prostak przystępuje do urny z kartką na kandydata niemieckiego i popełnia zdradę sprawy narodowej, aby tylko móżdż wyżyć siebie i swą rodzinę przy lichu zastawionym stole niemieckim.

W takich warunkach trudno walczyć o ideały i za ideałami. Dużo mogą wprowadzić zdziałać wiecie agitacyjne, — a tych rzeczywiście w Toruńskim nie brakowało, — dużo gazety i odezw, ale przekonać prostaka o jego obowiązkach obywatelskich, to nie łatwa rzecz. Bo jakże! Przecie dziedzic-Polak przez sprzedanie majątku rzucił na pastwę niemieckiej licznej rodziny polskiej! On sam, mając być wzorem dla reszty społeczeństwa, pierwszy popełnił zdradę sprawy narodowej, pierwszy nie wytrwał na posterunku i dał wszystkim jak najłichszy przykład, jak należy i trzeba bronić sprawy narodowej, sprawy polskiej.

Na sprzedawczyków więc trzeba zważyć winę za poniesioną dziś klęskę w Toruńskim. Ale nie powinna nas ona zniechęcać do dalszej pracy na niwie ojczystej. Choć nam się ziemia zaczęła usuwać z pod nóg, został nam przecież lud. Dziś ten lud, jeszcze po części ciemny i nieświadomiony, jest podstawą, na której musimy budować gmach naszego bytu narodowego. Ze tak być powinno i że tylko od ludu zależeć może przyszłość nasza, na to przytoczyć możemy niejednego przykład z historii ludzkości. Przyjrzyjmy się np. Serbii, która w ciągu 19 wieku wywalczyła sobie jedynie siłami ludowymi niez-

wisłość polityczną; przyjrzyjmy się Czechom, którzy dzięki energii i zapobiegliwości mas ludowych dziś jako naród trzęsą państwem austriackim.

Te dwa przykłady winny nam wystarczyć, aby nas zachęcić do pracy nad podniesieniem kulturalnym naszego ludu i polepszeniem jego doli doczesnej. Jeżeli temu zadaniu sprostamy, odnosić będziemy w przyszłości zwycięstwa także polityczne. I spodziewać się należy, że i p. Jan Brejski, który dziś uległ naporowi germańskiemu, z tem większą energią zabierze się jako komendant kresowej twierdzy do ćwiczenia swego wojska w karność narodowej i doprowadzi je do zwycięstwa w przyszłej bitwie wyborczej, która się odbędzie za 3 lata.

Dla nas tu w Katowicko-Zabrzeżu wielka wynika z wyborów w Toruńskim nauka. Tam agitowano zawzięcie za pomocą wieców, gazet i odezw. U nas dotąd urządzono jedynie jeden wiec. Niech komitety okręgowe i prowincjonalny zaczną starać się o sale w różnych miejscowościach. Może się tu i owdzie uda dostać salę. Mówców wiecowych przecie teraz mamy tu dość na Śląsku. Mamy przecie redaktorów trzech gazet: „Górnolazaka“, „Polaka“ i „Głosu Śląskiego“, którzy mogą równocześnie w różnych miejscowościach urządzać zebrania, mamy lekarzy i adwokatów, mamy kierowników instytucji polskich, którzy wszyscy winni zająć się energicznie urządzaniem wieców. I jesteśmy mocno przekonani, że każdy chętnie rozwinie agitację tam, gdzie tego okaże się potrzeba.

Niech tylko komitety zabiorą się raczo do torowania drogi, do organizowania sprawy, a pracowników nie zabraknie, którzy poprą ich działalność. Już nas dzieli tylko miesiąc od wyborów, dla tego rozpoczniemy teraz gorączkową pracę za naszym kandydatem polskim. Niech każdy na swoim stanowisku pracuje jak najusilniej nad tem, aby przeszedł nasz polski kandydat, p. Korfanty.

Zwrot niesłusznie wypłaconej renty.

Wiadomo, że gdy robotnik skaleczony stara się o rentę, wniosek jego przechodzi niejako przez trzy sądy. Najprzód rozstrzyga towarzystwo zawodowe, a gdy się robotnik nie zgadza na wyrok towarzystwa, wówczas sprawa idzie przed sąd rozjemczy, a gdy wyrok sądu rozjemczego się nie podoba skaleczonemu albo towarzystwu zawodowemu, można się jeszcze odwołać do najwyższego urzędu dla spraw zabezpieczenia w Berlinie.

Nie zawsze sam robotnik przeciw wyrokowi się odzywa, czasem też przeciw wyrokowi sądu rozjemczego powstaje towarzystwo zawodowe i apeluje do najwyższego urzędu dla zabezpieczenia.

Tak bywa głównie wtedy, gdy sąd rozjemczy skazał towarzystwo zawodowe na płacenie renty, a towarzystwo sądzi, że się to stało niesłusznie, więc odwołuje się do najwyższego urzędu. Zdarzyć się wówczas może, że towarzystwo płaciło rentę pewien czas, aż potem przychodzi wyrok najwyższego urzędu dla zabezpieczenia i powiada, że renty nie było potrzeba płacić.

Tak się stało pewnemu robotnikowi z towarzystwa Siedleckiego.

Przy dźwiganiu ciężaru złamał sobie nogę. Skutkiem złamania dostawał rentę 50 procentową. Potem gdy się wyleczył, otrzymał jeszcze rentę 25 procentową. Ponieważ jednak coraz więcej mu zdrowie wracało, kazało go towarzystwo zrewidować lekarzom i postanowiło mu rentę — zupełnie odebrać. Sąd rozjemczy jednak, bez którego wiedzy renty odbierać nie wolno, nie zezwolił na całkowite odebranie renty lecz zniżył ją z 25 procent na 15 procent i nakazał towarzystwu zawodowemu rentę wypłacać.

Tak też towarzystwo uczyniło, rentę nakazaną płaciło, ale swoją drogą poszło jeszcze do najwyższego urzędu za zabezpieczeń z wnioskiem, aby wyrok sądu rozjemczego zniósł i rentę zupełnie odebrał.

Najwyższy urząd tak też uczynił, uważając, że skutki wypadku nieszczęśliwego zupełnie już zginęły a skaleczony wszystkie siły odzyskał.

Pomiędzy wyrokiem sądu rozjemczego a wyrokiem najwyższego urzędu zabezpieczeń renty upłynęło już ośm miesięcy. W tych ośmiu miesiącach wypłacono owemu robotnikowi razem 42,11 marek.

Teraz, gdy wyrok urzędu najwyższego oświadczył, że towarzystwo zawodowe nie potrzebuje żadnej renty płacić, żąda towarzystwo od owego robotnika, aby ową rentę z onych ośmiu miesięcy mu oddał.

Czy towarzystwo zawodowe miało prawo żądać zwrotu niepotrzebnie wypłaconej renty?

Niemą wątpliwości, że zwrotu renty wypłaconej towarzystwo żądać może.

Cóż więc czynić?

Otóż towarzystwo powinno podług prawa żądać, aby robotnik zwrócił niesłusznie mu wypłaconą rentę. Ponieważ jednak nader często się zdarza, że robotnik po prostu nie może oddać owych piehiedzy, bo je już zużył, a swój zarobek cały na utrzymanie potrzebuje, mianowicie, jeśli ma rodzinę liczną, przeto prawo o zabezpieczeniu od wypadku pozwala, że w takich razach towarzystwo może robotnikowi darować to, co mu poprzednio wypłaciło.

Przepis powyższy znajduje się w § 86 ustawy o zabezpieczeniu od wypadku w rolnictwie i leśnictwie, i odnosi się nie tylko do renty, ale i do innych odškodowań, wypłaconych przed wydaniem ostatecznego wyroku.

Cóż więc ów robotnik ma uczynić? Niechaj napisze prośbę do towarzystwa zawodowego, aby mu opuściło zwrot wypłaconej renty, ponieważ pieniędzy niema, a wszystko, co zarobi, potrzebuje na utrzymanie. Niechaj też poda liczbę dzieci, niech doda, jeśli może, że rodziców starych utrzymuje, a prawdopodobnie podarują mu to, co już dostał.

Pamiętajcie, mili czytelnicy, o tym przepisie bo chociaż może od niego nic by towarzystwo nie wydoszło, bo sam niczego niema, to jednak, gdy wniosku nie stawi, naraża się na fantowanie lub inne nieprzyjemności.

Zwracamy jednakże uwagę na to, że towarzystwo może podarować to, co wypłaciło, ale nie musi tego uczynić. Gdy uzna, że skaleczony może zapłacić — to zapłaty żądać będzie. Trzeba więc wniosek napisać rozumnie i wszyst-

kie podać powody, które utrudniają oddawanie. Oczywiście można także i ten wniosek podać do protokółu u landrata lub w miastach większych na magistracie. — Rob. Pozn.

Rodzice! uczyć dzieci czytać i pisać po polsku.

Polska.

Zabór pruski.

Znowu zamach.

Ze Słńska donoszą do „Dz. Kuj“, że w tamtejszej szkole, należącej do parafii Szadłowice, odbywała się dotąd nauka religii tylko w języku polskim i odpowiednio do tego nauka czytania i pisanie polskiego w średnim oddziale. Niestety, po wakacjach zniesiono w pierwszym i drugim oddziale naukę religii po polsku a zaprowadzono po niemiecku, również pacierz. Tem samem ustała nauka języka polskiego.

Ojcowie zanieśli protest do rejencji w Bydgoszczy. Czy to pomoże?

Żart nie żartem.

W Dortmundzie zaszedł ciekawy wypadek w czasie rewizji policyjnej w Drukarni Spółkowej. Członek drukarni p. Jan Kolenda chcąc zażartować z wachmistrza p. Wentzla zabrał skonfiskowany egzemplarz „Historii narodu polskiego“ i przechował go w kieszeni, chcąc przekonać się czy komisarze też wiedzą, co zabrali dotychczas. Komisarze pp. Elzholtz i Gohrke zauważyli brak książki, którą p. Kolenda śmiejąc się oddał natychmiast, oświadczył, iż zażartował z wachmistrza. Komisarze przyjęli sprawę również jako żart. Inaczej zaś p. Wentzel. W tydzień później otrzymał p. Kolenda zapowiedź na policyję w sprawie owego przechowania skonfiskowanej książki. Później odbył się termin. Prawo przewiduje za kradzież lub przechowanie skonfiskowanych przedmiotów karę aż do 2 lat więzienia. Oskarżony dowodził, iż był to tylko żart, a nawet komisarz zajął się to uważał za żart, co też zeznał komisarz p. Elzholtz. Chociaż p. Wentzel zeznał obciążając sądu uwolnił p. Kolendę, nakładając kosztą kasie państwowej.

Zabór rosyjski.

Powrót wygnańca.

Po 40 latach wrócił do ojczystych z tron w tych dniach pewien katolicki ksiądz w Królestwie. Wypowiedział on swego czasu podczas kazania zdanie, za które go uwięziono i bez sądu wysłali na Sachalin, gdzie przebył najlepsze lata swego życia w rosyjskiej niewoli. Japończycy, którzy obecnie zajęli Sachalin i przy tej okazji otworzyli rosyjskie więzienia, uwolnili między innymi także i jego.

**Biuro informacyjne
Polskiego Centralnego Komitetu Wyborczego**

uprasza o nadsyłanie materiału w sprawach społecznych i politycznych p. adw. Dr. Tadeusz Jaworski, Poznań Posel.

Telefon 1759.

Wiadomości ze świata.

Papież i prasa.

Ojciec św. postanowił urządzić w Watykanie osobne biuro prasowe, z którego prasa katolicka otrzymywać będzie wiarogodne wiadomości dotyczące Stolicy Apostolskiej, aby uniknąć fałszywych informacji masońskich.

Wypadek na kopalni.

Na kopalni »Bruchstrasse« w Westfalii zapadł się stary szyb, którym spuszczano ludzi pod ziemię. Szczęściem od Boga, że katastrofa ta nie nastąpiła podczas spuszczenia windy z górnikami. Kilkadzieściu górników postradałoby w ten sposób życie.

„Książę Bülow“ jako pszenica.

Posiedzielnik ziemski Cymbał (!) z Fromsdorfu na Śląsku nadał wychodowanemu przez siebie gatunkowi pszenicy nazwę »książę Bülow« i prosił kanclerza o zezwolenie na to. Książę Bülow nadesłał z tego powodu do Cymbała telegram następującej treści:

„J.W. Panu dziękuję szczerze za łaskawe doniesienie z dnia 22 bm. Chętnie dałem zezwolenie na to, aby nowemu produktowi wychodowanemu przez Pana moje nadać nazwisko. Uznaniem, które znalazło wyraz za me starania około rolnictwa przez to, że nazwisko me jest związane z jednym ze znanych Pańskich produktów, ucieszyło mnie wielce.

Z głębokim szacunkiem

Bülow.

Jaki to pyszny temat dla pism humorystycznych — dodaje »Dziennik Berl.«

Polityczni skazańcy uwolnieni na Sachalinie.

Tokijski korespondent »Daily Mailu« telegrafuje, że dr. Mikołaj Russel, który przybył do Japonii w sprawie politycznych skazańców, uwolnionych na Sachalinie, dał następujące o nich wiadomości. Japończycy wypuścili na wolność ogółem 39 skazańców. Są między nimi: dr. Trigonis, skazany w r. 1882 na 20 lat więzienia za udział w zabiciu cara Aleksandra II; po wysiedzeniu tej kary został wysłany w r. 1902 na Sachalin. Dalej Stanisław Bugajski, Józef Schmaus i Bloch, skazani w Warszawie w r. 1884 i więzieni w głębi Rosji sześć, sześćnaście i dwadzieścia lat odnośnie, potem również zesłani na Sachalin.

Dr. Russel oświadcza, że wielu politycznych więźniów władze rosyjskie przeniosły w inne strony zaraz po wybuchu wojny, wielu innych w ciągu wojny zdołało uciec. Wszyscy skazańcy, uwolnieni przez Japończyków, udają się

do Ameryki. Dr. Russel opiekuje się nimi wspólnie z pewnym Rosjaninem, dziś poddanym amerykańskiemu i gorliwym działaczem w sprawie rosyjskiej wolności.

Wiadomości potoczne.

Śląsk.

Katowice. W tych dniach stał przed tutejszym sądem ławniczym były kolporter i agent tutejszego wolnomysłnego »Tageblattu« golarz Gustaw Ullmann z Bogucic. Oskarżonemu zarzucono, że, zebrawszy abonament od czytelników w wysokości 15.60 mk., zamiast oddać go do wydawnictwa, zużytkował go dla siebie. Sąd, wziawszy pod uwagę na to, że Ullmann jeszcze nie był karany, skazał go tylko na 10 mk. kary.

Niech to będzie przestroga dla wszystkich tych, którzy wogóle bardzo chętnie zatrzymują pieniądze dla siebie, które im się wcale nie należą.

— Magistrat katowicki ogłosił już podział miasta na okręgi przy wyborach do parlamentu w dniu 12 października.

— Wybory rozpoczną się o godz. 10 przed południem, a trwać będą do godz. 7 wieczorem.

Miasto jest podzielone na 10 okręgów. Do każdego okręgu należy pewna liczba ulic. Nad każdym okręgiem stać będą w dniu wyborów przelożony okręgu wyborczego i jego zastępca, tak jak to zwykle bywa przy wyborach do parlamentu. Pod koniec przytoczone są jeszcze lokale wyborcze. Poniżej podajemy cały ten podział, jak następuje:

Okręg I. Plac Fryderyka (czyli Rynek), ulice: Ratuszowa, Zamkowa, Grundmanna, Młyńska, Moltkego, Rüppela, Stawowa, Augusta Schneidera, plac Tiele-Winklera. Przelożony okręgowy: właściciel apteki G. Wolff, jego zastępca mistrz piekarski C. Hermann, lokal wyborczy sala domu miejskiego ul. Pocztowa nr. 2.

Okręg II. Ulice: Fryderyka, Cesarska, Haasego, Letochy, Stillera, Pawła, Szkolna, Graniczna. Przel. okręg. radca miejski S. Wiener, jego zast. kupiec Juliusz Kalus, lokal wyb. Grand-Hotel ul. Zamkowa.

Okręg III. Plac Wilhelma, ulice Schillera, Bismarka, Roona. Przel. okręg. radca miejski Dame, jego zast. administrator browaru Kuznitski, lokal wyb. wielka sala »Reichshalli« I. piętro.

Okręg IV. Ulice: Göthego, Karola, Meistra, Lessinga, Augusty, Przedmieście Załęskie. Przel. okręg. E. Breslauer, jego zast. Warkotsch, mała sala »Reichshalli« na parterze.

Okręg V. Ulice: Pocztowa, Jana, Dworcowa, Poprzeczna, Starowiejska, Dyrekcyjna, Sedańska, Holtzego, Tylna Holtzego, Kerner. Przel. okręg. radca miejski Block, jego zast. mistrz blachnierski H. Schindler, sala teatru Apollina, ul. Poprzeczna.

Okręg VI. Ulice: Mikołowska, plac Mikołowski, Strzelecka, Następny tron, Fabryczna, Ogrodowa. Przel. okręg. radca miejski dr. Friedel, jego zast. Griftner, restauracja Smarskiego ul. Mikołowska.

Okręg VII. Ulice: Andrzej, Nottebohma, Mauwego, Kulturweg, Steina. Przel. okręg. Scholz, jego zast. J. Kustos, restauracja »Prinz Heinrich« przy placu Blüchera.

Okręg VIII. Ulice: Sachsa, plac Blüchera, księcia Henryka, Heinzla, Guttenberga, Gustawa-Freitaga. Przel. okr. radca miejski Hanke, jego zast. Hoffmeister, sala hotelu »Deutsches Haus«, I piętro.

Okręg IX. Ulice: Holteia, Emmy, Rütgersa, droga nad cmentarzem ewangelickim, droga nad koleją, Karbowa. Przel. okręg. właściciel fabryki Gerdes, jego zast. właściciel cegielni Heuer, »Restaurant - Garten« (Toepler), ulica Emmy.

Okręg X. Ulice: Beaty, Polna z cegielniami Heuera i Freunda, Bernarda, Wiktorii, Kościelna, Szarlota, Zielona. Przel. okręg. mistrz garncarski Wanjura, jego zast. kupiec H. Krämer, sala restauracji Fremdlinga, ul. Beaty.

— Gazety niemieckie donoszą, że kandydat baronów kopalnianych dr. Voltz ma się przedstawić w tym tygodniu mężom zaufania partii liberalnej i określić bliżej swe stanowisko względem programu liberalów. Nie wiadomo jeszcze, jak ten egzamin może wypaść dla dr. Voltza, gdyż ma on wielu przeciwników w partii liberalnej.

W każdym razie życzymy mu jak najpomyślniejszego powodzenia, gdyż przeprowadzenie węgaminie jest zawsze i dla każdego nieprzyjemnem.

Siemianowice. W bardzo sprytny sposób zemściła się pewna tutejsza kobieta na jakimś niesympatycznym jej mężczyźnie. Zaprosiła go w tych dniach o godzinie 9 wieczorem do swego pomieszkania, gdzie, zamknawszy drzwi, zaczęła go okładać pasem, tak iż niefortunny kawaler zmuszony był obrać sobie drogę przez okno, by się ocalić przed dalszymi cięciami.

Świętochłowice. Powracając z pracy do domu, pokłócili się ze sobą robotnicy Sitko i Majka. Z prostej kłótni przyszło do bijatyki, podczas której Majka uderzył garbkiem tak niebezpiecznie

Sitkę w głowę, że ten musiał się zwrócić do lekarza o pomoc.

Bytom. Na szosie, prowadzącej z Bytomia do Łagiewnik, napadło 3 łazęgow książkowego G. Powaliwszy go na ziemię, obili go porządnie i ukradli mu portmonetkę i zegarek.

Szarlej. W zeszły wtorek wieczorem znaleziono tutaj dwoje dzieci, liczących 9 względnie 11 lat. Zona górnika Ildzika wzięła je do siebie i nakarmiła. — Dzieci pochodzą podobno z Makoszowa, i chciały odwiedzić chorego swego brata, który leży w lazarecie w Król. Hucie. Lecz zbłądziwszy drogę, zaszyły zamiast do Król. Huty, do Szarleja. Policja już się zaopiekowała nimi, i odstawiła je do domu rodzicielskiego.

Zabrze. Na tutejszej kopalni »Konkordy« wybierać będą drugiego starszego knapszaftowego. W tym celu po-przylepiano już 6-go września plakaty agitacyjne, w których zachęca się robotników, by stawili się 16 września do urny wyborczej. Wybory odbędą się na kopalni »Konkordy« i na nowej kopalni »Abwer« w Mikulczycach. Tak, kochani kamraci, agitujmy mocno za swoim kamratem, żebyśmy swoich wybrali, bo wiecie dobrze, że swój swego tylko broni. Tak, bracia górnicy, proszę was, bądźcie zgodni, bo zgoda buduje a niezgoda rujnuje, wiecie dobrze, że wybory zależą od nas samych. Kogo wybierzemy, ten będzie, ale niech będzie nasz współbrat, bo do współbrata mamy przystęp, kiedy nam się szykuje. Proszę kochani kamraci, was, co dalej widzicie, jak na koniec nosa, budźcie tych ospałych do lepszej czynności około swego dobra, pouczajcie tych nieumiejętnych, co to jest wybór starszego knapszaftowego, żeby swój obowiązek głosowania wypełnili. Pan Krause zostanie starszym na pokładzie Andrzeja. Więc będziemy wybierali na tem polu Szmít i na Tifbau. Krótko przed wyborami podamy kandydatów na obie kopalnie. Słuchajcie, co pisze nasz Adam Asnyk:

Bracia, myślicy górnicy, nie dla nas marzenia, Działac ten musi, kto chce mężem być. Nie pięknych słówek powódź, lecz moc ramienia Zdoła przeszłości naszej winy zmęczyć.
Placzymy, narzekamy,
Zebierzmy i czekamy,
A rok za rokiem leci
Założnych dni,
Boże Ojczy, Twoje dzieci
Zbawia czyni, nigdy lży!
Niech dłoń przy dłoni, obok serca serce
Stanie i wierzy w siebie, w siły swe,
Nie traćmy sił i ducha w marnej rozterce.
Do twardej pracy, twarde krzemy się.
W posłuchu i karności,
W braterstwie i jednoci,
Pomyślność tego dzieła,
Co nam blask da.

Jeszcze sprawa knapszaftowa nie prze-

JANINA S. ALEKSOTA.

Pod berłem Jagiellonów.

Powieść historyczna z XV-go i XVI-go wieku.

61) (Ciąg dalszy.)

— A pewnie, bo polecenie imcipanny Katariny po rycersku musi być wypełnione. Kobiernik leć tedy i dowiaduj się, kędy bawi Topór z pocztu królewicza — a najpierw bacz, czy nie w sadybie Fatymowej.

Kobiernik nie potrzebował wcale baczyc, ni wyszukiwać, bo ich prędzej obaczył Topór i jak kamień z procy wypadł ku nim na drogę.

— A Topór! zawołał Rymwid.

— Topór! — zawtórował Rychwid.

— Właśnieśmy mieli wyszukać waści z polecenia panny Katariny i już Kobiernik miał spenetrować waszą dawną sadybę — rzekł Rymwid.

Rychwid w takt i na potwierdzenie kiwał głową — Rymwid chciał coś znówu rzec, ale patrząc zwyczajem swym na Rychwida, czemu głosu nie zabiera i nie dozwala mu ściśle przyjętego następstwa dyskusji się trzymać. Ale Topór ku nim bardzo blisko podbiegł i zawołał:

— Bywajcie, waszmościel A to radość prawdziwa, was tutaj powitać — wstąpcie tedy do mnie — ciasno będzie, ale czem chata bogata, tem rada. — Rymwid się na to powitanie serdecznie i głośno rozśmiał.

— Słysz, Rychwid, rzekł, zwracając się ku bratu — Topór nas prosi do siebie — a obróciwszy znówu głowę ku Janowi i zeskoczywszy z konia, rzekł doń: Ty myślisz, bratku, że my z amiciey

do ciebie przyjechali? My tak jeno wstępujemy z polecenia panny Katariny, bardzo łaskawie dla ciebie. My przecież pospieszamy za królewiczem, a gdzie to on stanął? He?

— W Sandomierzu, — odrzekł nieco skonfundowany tą mową Topór.

Zauważył to Rychwid i zaraz dodał: — Może waść z nami nieco podjedziesz, podprowadzisz nas ku Sandomierzowi?

— Pewnie, że mógłbyś tak uczynić — dodał Rymwid. Jedź z nami, po co ci w tej pustej zagrodzie siedzieć?

— Nie pusta — odpowiedział wesoło Topór.

— O? — podchwycił Rychwid.

— Patrzaj go! A kogożes w niej wynalazł? Mówiłeś, że nikogo nie masz w niej. A pewno z dwadzieścia kop myszy? rzekł Rymwid.

— Wcale nie.

— A cóżes? — spytał Rychwid.

— Gadaj, bo nas ciekawość pali — zawołał ognisty Rymwid — i oglądając się na stryka zawołał:

— Stryku! stryku! a chodziewa na to, ciekawą będziemy mieli opowieść.

Topór był rozweselony, ale nie miał ochoty do żadnej opowieści.

— Jeżeliście tacy, jak mówicie, ciekawi, to chodźcie i oglądajcie, rzekł ze szczerością tych zaprosin i rad był się pochłubić swoją dziewą.

— A już się domyślamy — pewnie czarnobrewka jakaś się odnalazła w pustkowiu — rzekł Rychwid, używając owego »pluralis«, ale wcale nie »majestativus«, przywyklszy tylko mówić o sobie i o bracie razem. Tymczasem zbliżył się i »stryk«, poruszając jak królik drucianymi wąsami, co u niego zawsze zaciekawienie oznaczało, albo zadowo-

lenie, ale już takie »non plus ultra«.

Ciekawy »stryk« mrugał przytem oczyma, a bracia rycerze nacierali obrotym językiem na Topora.

— Oho, mówił Rymwid — ty pewno nie chcesz mówić, bośmy ci w sedno nie trafili, to nie czarnobrewa, ale jasnobrewa, nieprawda? Ty co myślisz, Rychwid?

Rychwid przedewszystkiem nic nie myślał, tylko patrzył na »stryka« i uśmiechał się. Ale wezwany przez brata, a zawsze na takie wezwanie gotów, pośpieszył z odpowiedzią:

— Musi, że czarnobrewa.

A Topór znówu im rzekł:

— A pójdzcież i przekonajcie się.

— Może się strapi takim widokiem jako nasz? Szorstcy, prości żołnierze, albo ja wiem, czy nam rada będzie? odpowiedział Rymwid.

— Takim zacnym kawalerem zawsze moja Hanna rada jest.

Rychwid to imię podchwycił.

— Słysz, Rymwid, Hanna! I skrzywił się niemiłosiernie na dźwięk tego imienia, a na to z przechwałką odwie się Rymwid:

— To nie tak, jako nasze dziewyl

— Moja Halszka!

— A twoja Dorota! rzekł Rymwid.

»Stryk« parsknął śmiechem, a wąsy aż mu w górę podskoczyły i trząść się zaczęły jako drut rozciągnięty między słupami, kiedy na nim wrona usiadzie.

— A stryk czego pęka od śmiechu? — zagadnął niby poważnie Rychwid.

— Niby czego? — dodał Rymwid, udając, że jest mocno urażony.

— Bodaj was, smyk! — śmiał się stryk, aż za boki biorąc się — gdy obaj rycerze mrugali na niego i upominali nieznacznie:

— Stryku! stryku! niechaj! no złoty stryku.

Trzeba bowiem wiedzieć, że ani jeden, ani drugi z wesołych rycerzy nie znali ani onej Halszki, ani onej drugiej jakiejś tam Doroty i najczęściej gdy do przechwałek przyszło, coraz to inne wymawiali imiona kobiece, młaskając przytem językiem, lub trzepiąc palcami i udając ogromny zachwyt tym komickniejszy, że jeden wychwala bogdanę drugiego, a żaden swojej nie stawiał. Tym sposobem byli zawsze w najzupełniejszej zgodzie i porozumieniu, a unikali wszelakiej omyłki, któraby ich figle wydała i odsłoniła, jako kapitalne zmyślanie. Bając i zmyślając dla zabawienia drugich stało się u nich narowem i zemiślem.

Ponieważ zadługo się już z Toporem certowali, więc stryk na seryo wmieszał się w sprawę i rzekł:

— Nudziarze, bazarze, a idźcież już raz z imci panem Toporem.

— Idźcież już, stryku! — odparł Rymwid.

— Na rozkaz stryka i braterskim akordzie — zawtórował po swojemu Rychwid.

Oddali pacholkom konie i poszli z Toporem, a stryk z nimi zawołał:

— Hej, drapichrośty, a nie zabawcie się tam zadługo, my do gospody najbliższej zajedziem, przybawajcie na miód!

— I na kielbasę! — dodał Kobiernik.

— Aha i na migaly! odrzekł Rymwid.

— I na figi! — niby echo nieco odmiennione w drodze im do uszu doleciało, gdy zawtórował Rychwid.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

padła, póki trzeźwych i myślących górników ma.

Bracia Górniczy, poruszmy z posad ziemię,
Młodych piersi siłą
I zbudźmy górnicze plemię,
Co śpi nad mogiłą.
W nas myślących silny duch,
Nam myślącym naprzód wciąż iść,
Zle rozbić w puch,
I lauru rwać liść.

Szczęść Boże!

— Przed kilku dniami donosiliśmy, że partya centrowa wniosła protest przeciw ważności wyborów zastępców gminnych, ponieważ podług ich mniemania miały się podczas wyborów dziać różne nadużycia, wskutek czego centrowcy przeprowadzili tylko dwóch kandydatów. Obecnie dowiadujemy się, że wniosek centrowców został na posiedzeniu zastępców gminy odrzucony, a wybory uznane jako ważne. Także wniosek, by wybrano osobną komisję, któraby zbadała i rozpatrzyła powody, podane w protestie, został odrzucony.

Gliwice. W tych dniach toczył się przed tutejszą Izłą karną ciekawy proces. Na ławie oskarżonych zasiadł niejaki Erych Derbała, agent od wszystkiego, oskarżony o sfałszowanie podpisu. Sprawa miała się jak następuje:

Gospodarz Martoła z Mikulczyc miał jakiś proces z powodu drogi. W pierwszych instancjach atoli przepadł, sprawa więc oparła się aż o Berlin. Derbała dowiedział się o tych kłopotach Martoły, zrobił mu propozycję, by oddał całą sprawę Behlowi, któryby go w sprawie tej zastępował w Berlinie. Łatwowierny gospodarz zgodził się na to. W jakiś czas potem Derbała przychodzi do M., i pokazuje mu list, podpisany rzekomo przez Bebla, w którym mu donosi, że się sprawą zajmie i oczekuje go na dworcu berlińskim. Poznać go może po tem, że będzie trzymał gazetę w ręku. Ponieważ atoli Martoła nie był jeszcze nigdy w Berlinie, poprosił Derbałę, by go raczył wyręczyć. Ten chętnie podjął się tej funkcji i zażądał 56 marek na podróż, które też otrzymał. Martoła czeka więc tydzień, dwa, trzy tygodnie na wynik procesu, lecz naprzóżno, żadna wiadomość do niego nie nadchodzi. Zaczął się więc niepokoić, wysłał jedną kartę za drugą do rzekomego adwokata Bebla, aż nareszcie otrzymuje zawiadomienie od Bebla, że on podobnymi sprawami się nie zajmuje, ani też nie zna żadnego Derbały.

Cała sprawa wyszła dopiero teraz na jaw. Martoła spostrzegł się, że został sromotnie oszukany, i przyznał, że ów list, pochodzący rzekomo od samego Bebla, był fabrykowany przez Derbałę, a podpis sfałszowany. Oddał więc całą sprawę prokuratorowi. Rozprawy sądowe wykazały winę oskarżonego, i wskutek tego skazał go sąd na 1 rok więzienia.

Ujazd. Z nowej ustawy rozporządzającej, że każdy posiadzielsi psa płacić musi osobny podatek, cieszą się nie tylko złodzieje, którzy teraz mają wszelką swobodę w wypełnianiu swego zawodu, lecz także i szczury. W ostatnim czasie rozmnożyły się tutaj w zastraszający sposób, tak iż musiano sprowadzić osobnych ludzi, by je tępić.

Mikolów. W zeszłą środę przejechał pędzący wóz weselny 8-letnią córeczkę tutejszego robotnika Olesia. Dziewczynka chciała tuż przed końmi przejść na drugą stronę drogi. Konie powaliły ją na ziemię i skaleczyły dość niebezpiecznie, tak iż musiano zawezwać pomocy lekarskiej.

Pszczyna. Do oberżysty p. Pawła Wróbla zakradli się w tych dniach złodzieje i zabrali ze sobą wielką ilość różnego towaru. Nocni włamywacze dostali się do wnętrza prawdopodobnie za pomocą podrobionego klucza, bo drzwi są nieuszkodzone. Złodziei dotychczas nie wysłędzono.

Lendziny. Od pewnego czasu niepokoi tutejszą ludność jakaś sprytna szajka złodziejska, która, zdaje się, wzięła sobie za szczególne zadanie sprzątanie kaczek i gęsi. W tych dniach zakradli się znów do gospody p. Haśnika, gdzie skradli 7 gęsi.

Kluczborek. W tutejszej rzece byłaby się utopiła 4-letnia dziewczynka kołodzieja Weinberga, gdyby jej nie był wyratował woźnica Antoni Dupnik, który w tym właśnie czasie przejeżdżał tam w mlekem. Dziewczynka zrywała kwiaty na brzegu rzeki, gdy wtem jej się noga pośliznęła, tak iż wpadła do wody. Dupnik rzucił się natychmiast za nią do wody,

i z narażeniem własnego życia wydobył ją na wierzch.

Z za kordonu.

Sosnowiec. Przełożona wyższego zakładu wychowawczego dla dziewcząt, składającego się z 6 klas, p. Lichtenbaum-Goldstein przeszła wraz z swoją siostrą i rodziną z wiary prawosławnej na wiarę katolicką. Dzieci jej zostały w tych dniach ochrzczone. Jest to bądź co bądź znamienity fakt, żeby osoba, zajmująca tak ważne stanowisko, przeszła z prawosławia na łono kościoła katolickiego.

Wielkopolska.

Poznań. Dwóch stolarzy z ulicy Wrocławskiej łowiło ryby na wędkę w bliskości Szeląga, stając w niedalekiej odległości od siebie. W tem silny wiatr uniósł wędkę jednego z łowiących w górę, której koniec z ostrym haczykiem utkwiał w ucho obok łowiącego towarzysza, które przebił na wylot i zawiśł jak kolczyk. Z wielką trudnością zdołano haczyk z ucha wydobyć czyli odczepić. Schwycony na wędkę stolarz, zemścił się na wędce, którą połamiał, rzucił w wodę i zaklął się, że więcej ryb łowić nie będzie.

Ostrowo. Egzamin dojrzałości złożył w Ostrowie przed osobną komisją hr. Szembek, syn dzielnej Polki, hr. Szembek z Siemianic, którego cofnięto od egzaminu na pół roku za to, że rozdawał elementarze polskie pomiędzy ludem.

Z dalszych stron.

Ewangelickie łapichłóstwo a uposiedzenie Polaków-katolików. »Dziennik Berl.« pisze: Przed paru tygodniami pisano w niemieckich blatach, że w okolicy Berlina i to w Tel-towie, Johannisthalu czyli Schönweide odprawiają się dla Polaków-ewangelików nabożeństwa pod gołym niebem.

W sekcje Apostolskiej niektórzy agitatorzy władają językiem polskim; kazali wydrukować kartki ulotne w polskim języku, zachęcając każdego Polaka na to nabożeństwo, wyszczególniając, że z Warszawy i Galicyi przybyli duchowni i będą przemawiali. Ludzie z Królestwa i Galicyi nie znając tutejszych obyczajów i obrzędów, przybyli na to nabożeństwo do lasu, które się w odnośną niedzielą odbyć miało w okolicy Tel-towa o pół do 12 przed południem.

Pewien rodak z Tempelhofu zabrał swoich znajomych i poszedł także na to »nabożeństwo«.

Ludzie zaczęli się schodzić i to Polacy obu wyznań. Polaków-katolików dosyć pokazała liczba się zeszła. Zaczęła się modlitwa o Baranku Bożym, następnie wykładano listy św. Marka, Łukasza i t. d., wreszcie czytano ustęp z biblij.

Rodakowi z Tempelhofu już się sprykrzyło to czytanie i powiedział im wtedy słowa prawdy a lud, przekonawszy się, co się święci, skupił się koło niego i tak rozbito »nabożeństwo«.

Cóż powie na to katolicka »Germania«? W pobliskim Rixdorfie, gdzie tyle set Polaków mieszka i około 300 robotników sezonowych przebywa, nie ma przez całe lato polskiego kazania ani nabożeństwa; podczas mszy zapełnia kościół większa połowa Polaków; jak się zaczyna niemieckie kazanie, od razu opróżnia się kościół.

Gdybyśmy zaprosili do Rixdorfu pastora Gropnika z Wielkich Machnów z kazaniem polskim, na pewno by nie odmówił i nie żądałby 10 mk. za nie, jak nasi księża od nas żądają.

Tak się przedstawiają nasze stosunki kościelne i religijne w marchii branden-burskiej. Polskich księży się wygania w niemieckie strony, a po tem tłumaczy się ludowi polskiemu, że polskich księży niema. Za to ewangelicy piszą, że nabożeństwa urządzone w polskim języku cieszą się licznym udziałem — katolików.

Ostatnie wiadomości.

Z pod berła cara.

Posłowie z Królestwa.

Petersburg. Według projektu ordynacji wyborczej dla Królestwa Polskiego, opracowanej przez specjalną komisję pod przewodnictwem hr. Sol-skiego, Królestwo ma być reprezentowane w przyszłej Dumie przez 27 posłów, mianowicie z gubernii warszawskiej — 4, lubelskiej i piotrkowskiej — po 3, z po-

zostających po dwóch. Przez tego War-szawa będzie miała dwóch przedstawicieli, a Łódź jednego.

Powieszenie Kasprzaka.

Warszawa. Skazany na śmierć socjalista Kasprzak został w sobotę rano o godzinie 6 powieszony.

Krwawe zaburzenia na Kaukazie.

Tyflis. Petersburska agencja telegraficzna donosi: W kilku wsiach prowincyi elizawetpolskiej ludność po części wymordowano, po części wygnano. Wszystkie domy izolowano a następnie podpalono. Inne wsie otoczone są przez zbrojne bandy tatarskie.

Komendant wojskowy Szuszy telegrafuje, że obecnie zapewnione są spokój i bezpieczeństwo (!) w tem mieście i że chwycił się skutecznych środków, aby ludność także w innych okęgach zmusić do spokoju.

Straty w Baku.

Petersburg. Wedle wiadomości nad-słanych od Towarzystwa przemysłu naftowego w Baku, można mniej więcej jak następuje zestawić straty, wynikłe z powodu ostatnich zaburzeń.

Na 3600 studziń wybuchowych nafty, jak to już jest pewnem, spłonęło 3000. Ponowne ujęcie tych źródeł kosztowałoby 39 milionów rubli. Budowa nowych domów robotniczych i zakładów maszynowych kosztowałaby 50 milionów rubli. Ponieważ podjęcie ponowne robót możliwem jest dopiero po 6 do 12 miesiącach, przemysłowcy tracą około 86 milionów rubli. Towarzystwo żeglugi wołżeńsko-kaspijskie skutkiem ubytku towarów za przewóz 100 milionów pudów cerosyny i nafty traci 7 do 10 milionów rubli. Straty, jakie poniesie kolej transkaukaska, do-sięgną 6 milionów rubli. Ogółem straty, spowodowane ruchami w Baku, dochodzą sumy 193.700.000 rubli. Do tego należy jeszcze dodać straty, jakie poniosą gałęzie przemysłu rosyjskiego, używające nafty jako opału, które jednak, jak to łatwo zrozumieć, trudne są do obliczenia.

Trzęsienie ziemi we Włoszech.

Monteleone. Nadchodzą tu straszne wiadomości o rozmiarach trzęsienia ziemi. Z niektórych miejscowości są już znane szczegółowe daty. W samem Monteleone zginęło 7 osób. W Stefani-coni wszystkie budynki zniszczone, 100 osób zginęło; w zupełnie zniszczonych Piskopio 50 osób, w Triparmi 60 osób, w Sangregorio 65, w Mileto 11 osób zginęło, a przeszło 200 ciężko rannych.

Rzym. Według doniesień dzienników położenie w okolicach dotkniętych trzęsieniem ziemi jest rozpaczliwe. — Ludność po większej części obozuje pod gołym niebem. Panuje ogromna panika. Wojsko wszędzie niesie pomoc. Z Rzymu, Neapolu i innych miejscowości odeszły oddziały saperów dla niesienia pomocy.

Z Castellamare, Neapolu i Florencyi donoszą o lekkim trzęsieniu ziemi.

W Tokio spokój.

Londyn. Z Tokio donoszą do »Daily Telegraphu«: Po ogłoszeniu małego stanu oblężenia przywrócono spokój. Rząd zagroził zawieszeniem tym opo-zycyjnym dziennikom, które podburzały lud przeciwko zawarciu pokoju, — kilka zaś rzeczywiście zawiesił na czas pewien. Między wojskiem a ludnością cywilną panują dobre stosunki. Wszystkie wiadomości, wysyłane za granicę, podlegają surowej cenzurze.

Rozmaitości.

Środek przeciw cholerze. Lekarzy otrzymali opis sposobu leczenia cholery, zastosowany przez prof. Dr. Juliusza Strampfa, który nietylko przyzwyczaję cholerycznie dzieci i dorosłych ale także i przy prawdziwej, bakteriologicznie stwierdzonej cholerze azya-tyckiej okazał się nader skutecznym.

Środkiem tym jest biała glinika (Bolus alba):

Bierze się 100 gramów sproszkowanej, w aptece kupionej glinki, podaje się choremu łyżeczkami od kawy i to w ten sposób, że pierwsze dwie lub trzy łyżeczki chory połyka co 5 minut, resztę co dziesięć minut. łyżeczki muszą być czubato proszkiem napelnione. Proszek podaje się albo zawinięty w opłatek, albo zozmieszany w wodzie. W ostatnim razie bierze się około 100

gramów świeżej wodociągowej wody, wysypuje się w nią łyżeczkę czubatą proszku i dobrze łyżeczką zamieszawszy wypija się płyn jeszcze przez zamieszanie wirujący, aby jak najmniej z wyspanego proszku na dnie i ścianach naczynia pozostało.

Jeżeli zaś coś z proszku w naczyniu jednak się osadzi, to nie wylewa się tej resztki, ale po 5 do 10 minutach wysypawszy drugą porcję, starać się trzeba, aby chory wszystko wypił.

Dzieciom podaje się odpowiednio do ich wieku mniejszą porcją glinki.

Po zażyciu całych 100 gramów glinki nie trzeba przez 12—18 godzin podawać choremu pożywienia ani alko-holu.

Jako pierwsze objawy polepszenia ustępują wymioty, ból w brzuchu i chory uczuwa potrzebę snu.

Dalsze stosowanie środka, zresztą zupełnie nieszkodliwego, pokaże, czy rzeczywiście zdoła on niebezpieczeństwo cholery usunąć lub przynajmniej zmniejszyć.

Dynamit w balonie. W Green-ville, w Ohio, (w północnej Ameryce) zdarzył się straszny wypadek. Znany aeronauta, kapitan Baldwin, który dokonał z powodzeniem przeszło stu wzo-lotów, celem wykazania, że balon w cza-sach wojennych może być używany jako broń, w ostatnich dniach brał ze sobą funtowe paczki dynamitu. Spusz-czał on je po jednej na ziemię, by po-kazać jak sobie wyobraża niszczenie obozu nieprzyjacielskiego. W czwartek ubiegły zabrał ze sobą 8 funtów dyna-mitu, które trzymał na kolanach. Ek-sperymenty Baldwina zwały się wielu ciekawych, zgromadziło się około 15.000 ludzi. Gdy Baldwin wzleciał na 2.000 stóp wysokości, nagle balon znikł w obłoku dymu, nastąpił straszliwy huk, który słyszano na 15 kilometrów do-kola, a na przerażonych widzów spadły kawałki ciała i strzępy jedwabiu. Wiele kobiet zemdlęło, całe groma-dy ludzi zaczęły uciekać. Między pu-blicznością znajdowała się też żona kapitana Baldwina z dziećmi. Pa-czki dynamitowe były zaopatrzone w lonty, które Baldwin urządził w ten sposób, że dynamit miał wybuchnąć tuż nad ziemią. Widocznie przerachował się i wybuch nastąpił znacznie wcze-śniej. Baldwin w przeciągu lat 26-ciu wznosił się balonem przeszło 3000 razy. Karyerę rozpoczął jako artysta na tra-pezie i w r. 1879 wprawił widzów w po-dziw i przerażenie tem, że na wysokości 1000 stóp robił różne sztuki na trapezie. Znalazł niezwłocznie naśladowców, z któ-rych jeszcze w tym samym roku dzie-sięciu spadło. W r. 1887 Baldwin po raz pierwszy wprowadził w czyn swój pomysł spuszczenia się przy pomocy spadochronu.

Wynalazki Bessemiera. Ciekawym bardzo przyczynkiem do historii wy-nalazków jest sir Henryk Bessemer. Prawdziwy typ »self made man'a« — człowieka własnej pomocy — opowiada on historią swego życia w obszernej książce, którą napisał w godzinach od-poczynku lat starości. Szerszej publi-czności znany jest Bessemer tylko jako wynalazca bessemerowskiego systemu wy-robu stali; ma on wszakże w dorobku swoim jeszcze inne ważne wynalazki. On pierwszy wyrabiał szkło przy otwartem ognisku, dzięki czemu mógł je wytwa-rzać o dwie trzecie szybciej, niż przy systemie poprzednim. Zbudował też przyrząd, przy pomocy którego można robić płyty szklane, bez współdziałania specjalnie wyszkolonych robotników. Wynalazł dalej młyn do wygniatania trzciny cukrowej, który produktywność trzciny podniósł z 40 proc. na 80 proc.

Zrobił pierwsze wentylatory parowe dla kopalni i wynalazł metodę do wyra-biania prochu brązowego, która dziś je-szcze jest tajemnicą. Bessemer opo-wiada w swym pamiętniku jakie trudności musiał pokonywać, zanim angielskie mi-nisterstwo wojny zwróciło uwagę na ten jego wynalazek. Ze słuszną dumą za-znacza też niejednokrotnie, że zabrał się do pracy bez wykształcenia odpowi-edniego i zawdzięcza wszystko własnej pracy.

Na Dom Polski w Katowicach

złożył Komitet przyjmujący Górnoślą-zaków w Zielone Świątki b. r. w Kra-kowie za pośrednictwem pana dyrektora Szyperskiego 112,04 mk.

2. ciągnienie 3. kl. 213. król. loteryi pruskiej.

Ciągnienie z 9-go września 1905 przed południem.

Tylko wygrane nad 144 mk. są przy odpowiednich numerach dołączane. Bez gwarancji. Przedruk wzbroniony.

43	200	331	616	14001	52	84	1039	131	254	335	628
63	707	24	37	47	806	2008	43	807	57	3045	75
239	84	4129	282	388	533	72	894	5002	30	118	13001
19	64	96	208	719	53	929	6061	114	545	950	7148
572	13001	96	618	14001	739	807	8142	234	80	85	377
742	9106	200	613	83	722	53	69	924			
10122	340	563	13001	11114	34	256	421	647	87		
780	850	12105	216	331	405	854	13290	386	466	581	
643	83	795	978	14261	344	605	15038	116	201	8	81
889	16003	537	654	64	84	772	17074	91	506	612	
18338	568	621	992	99	19223	355	646	59	748	874	80
20031	154	288	333	497	833	58	21022	164	85	337	
71	493	504	679	749	869	958	13001	22150	621	791	
95	806	23151	63	315	90	450	534	24055	701	339	
39	25101	240	421	48	799	806	34	917	26332	736	
837	940	27235	507	696	721	49	838	93	952	28061	66
258	742	49	85	882	23902	985					
30731	61	61	76	31044	137	268	375	79	424	66	68
32042	93	431	536	696	707	13001	863	33181	351	404	
534	43	34115	225	32	309	95	412	34	65	607	762
98	971	13001	35001	95	186	217	13001	52	878	36093	
289	307	475	678	894	14001	910	13	37165	72	330	541
88	13001	92	693	992	38086	200	591	703	39281	98	
677	991										
40066	284	755	64	848	50	41081	523	731	42297		
376	644	13001	809	43380	44204	53	951	45137	226		
110001	631	827	46684	96	925	47254	48036	97	281		
41	49133	401	2	26	595	947	13001	54	89		
50031	398	778	908	13001	20	11116	13001	96	348		
77	601	25	83	110001	740	814	52030	196	510	754	13001
929	50	53041	233	438	572	84	607	828	905	54117	
374	610	55087	246	467	13001	671	716	13001	810	13001	
56114	13001	300	448	739	949	13001	57123	654	798	804	
55828	333	648	744	78	85	800	43	98	917	59088	130
373	900	918	38								
60151	63	95	286	423	64	94	558	604	703	978	
61009	21	43	139	341	985	62422	45	73	621	84	835
63082	110	22	14001	64	446	832	81	64347	543	82	654
796	65066	77	123	239	46	318	50	437	75	737	849
946	61003	32	536	14001	67048	220	96	376	427	607	
716	67	808	60	68106	13001	206	824	25	69020	13001	
218	433	69									
70176	274	76	481	522	87	866	71026	185	235	86	
315	728	890	946	71	72117	515	963	13001	73389		
417	533	617	788	74945	56	68	75118	47	218	358	455
82	13001	536	650	76508	738	77570	642	785	825	997	
78225	333	68	489	92	855	934	79163	240	330	68	825
983	93										
80173	323	442	55	533	771	81455	56	13001	819	21	
13001	90	951	66	82455	670	874	83210	581	801	908	
84016	45	121	582	961	95190	200	637	911	96	86174	
267	336	613	802	87190	399	13001	97	516	611	46	912
43	85125	219	354	86	810	89318	462	81			
90159	498	91393	727	47	92162	295	312	553			
657	728	894	982	93016	253	562	637	43	14001	791	
829	938	67	24183	240	94	13001	428	14001	96	642	705
874	945	95090	158	554	828	68	992	96359	459	687	
778	11001	864	97157	45	217	386	565	14001	72	83	84
923	89	95075	280	547	13001	901	89	99186	318	459	
677	94	781	93								
100049	91	232	670	704	897	101134	83	238	312		
428	639	102276	644	767	68	87	915	84	103310	915	
104059	303	6	535	710	351	13001	960	105027	99	276	
518	623	812	74	917	106184	13001	66	210	410	37	660
107024	195	454	581	688	988	957	13001	62	108018	239	
57	454	69	543	673	837	56	109198	214	24	591	802
110257	452	64	513	748	88	854	111312	549	13001		
885	112079	233	496	568	720	37	862	68	113196	223	
332	114849	992	115000	153	60	91	217	43	403	905	
15	116364	97	117005	80	147	13001	58	254	509		
72	824	999	118025	95	196	315	404	13001	95	515	667
859	70	900	38	119053	159	321	13001	536	93	781	813
89	921										
120055	237	310	805	60	72	957	121134	307	32		
13001	513	656	83	122122	49	14001	214	433	554	89	
860	767	885	123086	460	599	124288	451	90	96		

2. ciągnienie 3. kl. 213. król. loteryi pruskiej.

Ciągnienie z 9-go września 1905 po południu.

Tylko wygrane nad 144 mk. są przy odpowiednich numerach dołączane. Bez gwarancji. Przedruk wzbroniony.

19	[3001	150	572	850	71	995	[4001	1132	292	440	55		
83	529	50	794	967	2041	[10001	77	277	445	48	595	672	
3077	156	222	375	771	804	37	912	37	81	4028	87	316	[5001
4512	92	653	70	5190	223	45	52	519	625	27	833	[3001	
6014	146	266	728	900	51	7237	415	94	530	44	46	[3001	
627	74	89	8176	203	70	84	368	645	919	49	[3001	9271	
739	825	72											
10047	148	370	873	828	87	11076	493	702	12111				
218	346	755	918	13504	688	865	14079	134	232	74			
630	801	93	15340	552	626	89	702	806	24	[3001	16141		
325	511	60	65	751	99	808	907	17084	133	325	44	406	11
66	795	828	909	18167	244	330	459	404	804	19058			
136	214	400	735	86	896	21470	616	46	723	[4001	687		
20261	535	765	885	13001	906	24	23008	120	80	343			
909	64	22215	34	39	[13001	906	24	23008	120	80	343		
400	875	73	739	48	24307	610	722	25008	103	84	96		
614	873	962	57	48	26083	155	331	695	904	27009	17		
103	813	596	651	28367	543	89	716	809	29338	427			
532	44												
30085	[4001	302	416	781	870	993	31415	534	706				
53	922	32181	621	955	33082	333	672	752	825	965			
34023	33	194	301	51	35277	504	739	903	33	36333			
665	81	706	68	91	37066	241	412	38093	151	64	419		
865	85	[10001	30028	468	540	56	941						
40056	282	311	799	812	15	41288	609	810	13001				
48	69	42191	98	951	43070	79	119	66	254	313	94		
412	882	44554	[3001	69	913	[4001	45018	79	283				
800	570	73	46106	21	355	408	859	921	[10001	24	71		
[10001	47304	465	604	[4001	72	629	737	59	846	917	18		
00	48057	752	891	[3001	916								
50146	83	646	739	837	915	51057	126	271	[3001				
408	45	634	677	703	920	52099	143	595	643	955	67		
[3001	75	53185	266	336	438	568	638	73	76	54029			
527	962	77	85	65100	324	[5001	400	429	911	17	72		
56255	84	622	761	932	84	57661	744	801	58029	213			
62	361	597	59039	116	42	221	67	341	500	608	[4001		
27	920												
500	667	727	885	62025	61	212	[3001	378	425	46	89		
628	788	932	63190	288	[3001	663	784	875	944	64249			
76	363	435	650	713	65228	555	66	769	833	906	[4001	77	
66280	[3001	689	785	89	91	932	67000	35	175	232			
736	915	68042	151	233	648	69137	60	310	526	31	846		
70142	263	423	772	889	71062	[4001	79	15					
72042	63	214	309	[4001	723	[3001	73226	65	734	955			
74005	188	290	537	61	730	71	75169	743	74	7618			
553	935	77259	91	329	417	917	74	78242	93	[3001			
738	79080	81	[3001	105	49	329	591	601	8	92	950		
80136	57	80	877	81103	43	421	86	978	8217				
240	471	83132	[5001	276	878	554	800	84281	930	61			
[4001	817	50	876	78	85013	638	86539	87064	41				
700	851	[100001	92	88030	105	81	600	887	924				
89237	319	39	459										
90070	113	228	753	819	[3001	75	91033	53	17				
389	869	86	928	92772	854	93053	615	63	959	9406			
91	408	94	734	963	95032	104	211	31	349	472	677	74	
96131	704	97000	[13001	66	296	685	838	901	1				
98085	[3001	85	110	292	307	86	700	832	[3001	74	9		
99500	20	98	[4001	674	773	800	52						
100222	59	716	38	847	997	101250	400	7	58	54			
685	787	102300	417	597	659	852	71	99	103018	45			
656	738	887	104025	[4001	36	136	41	379	455	[3001	67		
857	105109	458	509	19	665	756	941	100304	45				
634	869	107059	299	389	92	834	967	[5001	108118				
[5001	448	514	85	[3001	655	780	915	73	109176	800	45		
640	614	718	20	74									
110011	461	[100001	740	844	932	111809	47						
433	51	65	650	58	76	96	968	809	976	112056	203	[8001	
84	436	937	113118	297	364	554	77	[4001	615	84	960		
114103	778	115180	481	604	787	877	944	116001					
125	387	648	701	117052	281	86	[3001	474	560	735	47		
805	49	[3001	014	25	118169	70	85	[3001	272	94	60		
93	626	848	66	993	[3001	119379	418	26	76	622	6		
709	89	838	957										
20193	294	301	51	406	36	707	12122	344	65				
22240	445	84	502	846	12330	472	627	46	56				